

Pilníkovský ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK MĚSTA PILNÍKOVA / 23. ROČNÍK / PROSINEC 2018

PŘEHLED PLÁNOVANÝCH AKCÍ

**Čaj o páté
se starostou města**
středa 9. 1. 2019 od 17:00 h
MěÚ Pilníkov

Myslivecký ples
pátek 25. 1. 2019 od 20:00 h
sál restaurace Slunce

**Atentát
divadelní komedie**
pátek 1. 2. 2019 od 19:00 h
sál restaurace Slunce

Masopust
sobota 16. 2. 2019 od 14:00 h
náměstí v Pilníkově

Sportovní ples
pátek 22. 2. 2019 od 20:00 h
sál restaurace Slunce

Obecní ples
pátek 8. 3. 2019 od 20:00 h
sál restaurace Slunce

Dětský maškarní karneval
neděle 10. 3. 2019 od 14:00 h
sál restaurace Slunce

Milí čtenáři,

vítám vás u tak trochu nového zpravodaje, který vychází jako poslední číslo letošního roku.

Ačkoli je do dalšího roku ještě poměrně daleko, dvanáctka v kalendáři napovídá, že cyklus se pomalinku uzavírá. Ale než to tak opravdu bude, je před námi kouzelný adventní čas, kdy se vzduch rozvoní jehličím, kořením, cukrovím a radostným očekáváním zejména dětí, co že to ten Ježíšek letos nadělí.

Přeji vám, ať jsou vaše adventní a později sváteční dny plné radosti, spokojenosti a kouzelných okamžiků v kruhu vašich blízkých.

Josef Červený

SLOVO Z REDAKCE O ZPRAVODAJI

Za poslední čtyři roky jsem se spolu s dalšími lidmi pokoušela informovat o dění v obci, inspirovat občany a probrat město Pilníkov k zájmu o dění ve společnosti prostřednictvím stránek Zpravodaje.

Někteří z nás jsme se jako nováčci v tomto prostředí nechali vést zkušenějšími a vznikl Zpravodaj, který měl obsáhlé a dle jedné skupiny lidí zajímavé články, dle druhé naopak. Měl úspěch i u odborníků, kteří se tímto oborem zabývají. To mě těší, ale to není to hlavní, proč by měl Zpravodaj pokračovat. Realizace Zpravodaje dala hodně práce času nejen redakci, ale i paní Pospíšilové, která se starala o korektury a nenechala nás v gramatickém bahně. Děkujeme za její odborné zásahy a rady a vězte, že chyby, na které jste nás tak rádi upozorňovali (a tyto reakce byly pro nás často jedinou zpětnou vazbou, že Zpravodaj čtete), nebyly z jejího pera, ale vznikly

náhodou při konečném tvoření nového čísla. Znovu se omlouváme za takto vzniklé chyby a budeme pracovat na tom, aby jich bylo co nejméně.

Teď je zájem pokračovat jinak, s pohledem z jiného úhlu, stránky zestručnit a zaměřit pozornost na Pilníkov a jeho nejbližší okolí. Zpravodaj bude vycházet dál a je hlavně pro vás a o vás. Může být jednou i kusem kroniky, kterou budou naše děti hledat. Nadále platí: nebojte se, pište nám na redakce@pilnikov.cz, pomůže nám to lépe vědět, co by chtělo oko Pilníkovana číst.

Šéfredaktorka Jana Pachlová

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA PLNÁ ČERTOVIN

O první adventní neděli, 2. prosince 2018, se opět sešlo na sále restaurace Slunce mnoho dětí s rodiči, aby společně vyčkali na příchod Mikuláše s andělem a čerty. Kulturní výbor totiž připravil tradiční mikulášskou nadílku plnou čertovin.

Čekání na Mikuláše zpříjemnil DJ Honza Furch, který po celé odpoledne hrál veselé písničky, při kterých se dětem dobře tancovalo, soutěžilo či jinak poskakovalo. Také jim vyráběl krásné bubliny a občas po nich foukal i čertovský dým. Během odpoledne byly pro děti připraveny dvě soutěže – soutěž v tahání sněžného bobu s medvídkem či dětským účastníkem soutěže a házení míčkem na plachtě. Některé děti si přinesly vánoční ozdobičky a těmi pak byl na sále ozdoben vánoční strome-

ček, který byl nakonec přesunut k velkému vánočnímu stromu na náměstí. A když pak vtrhli do sálu čerti, děti zrovna tancovaly v kruhu, schovaly se některé u maminek, jiné raději koukaly jinam, ale většina se jich nebála. Asi byly celý rok hodné. A když pak dorazil na sál i Mikuláš s andělem, děti si k němu postupně přišly pro dárkový balíček a adventní kalendář.

Na závěr bychom ještě chtěli poděkovat všem, kteří se čertovin aktivně zúčast-

nili. Tedy Mikulášovi Josefu Soblovi, andělovi Jiřině Soblové, čertům Petru Pěchočovi a Ondrovi Soblovi. A samozřejmě také organizátorům, kteří s dětmi na sále poskakovali – andělkům Haně Moravcové a Ingrid Sagasserové i čertici Světlaně Onodi. U vstupu příchodí vítali a zdobit vánoční stromek pomáhali Adam Bakoš a Patrik Onodi.

Letos se mikulášské nadílky zúčastnilo 66 dětí všech věkových kategorií.

JB

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Letos na první adventní neděli, tedy 2. prosince 2018, se na pilníkovském náměstí sešlo poměrně dost obyvatel, aby společně rozsvítili vánoční strom.

Docela mě překvapilo, kolik lidí přišlo, protože byla vlezlá zima, všude náledí a ještě k tomu hustě mrholilo. Naštěstí na náměstí hasiči prodávali horké svařené víno, a kdo nechtěl víno od hasičů, mohl si ho koupit vedle od města.

Jako tradičně ani letos nemohlo chybět zpívání na náměstí. Nejprve několik písniček zazpíval dětský školní sbor a potom manželé Jana a Martin Pachlovi. Když se přiblížila pátá hodina odpolední, ujal se slova starosta, který odpočítal rozsvícení stromu a hned poté popřál všem obyvatelům šťastné a veselé Vánoce. Strom byl i letos hezky ozdoben pracovníky firmy Lesy-voda, s.r.o. Obzvláště pěkně se na něm vyjímají velké kulaté barevné ozdoby. Snad vydrží v celku.

JB

PELIKÁNÍ VEJCE V PILNÍKOVĚ

Pátek 16. 11. 2018 se stal dalším z večerů věnovaných knihám a čtení v pilníkovské knihovně.

Téma bylo *Pověsti našeho kraje* a velmi ochotně nám s ním pomohl místní odborník na historii pan Jiří Haken.

Ten svým vyprávěním započal náš podvečer a přenesl nás do dob hlubokých lešů, tajemných chodeb, chudých vesničanů a mocných králů. Dočkali jsme se i vysvětlení, proč se Pilníkov spojuje s pelikánem. Děkujeme za to, protože to bylo velké tajemství, které stálo za odhalení.

Zakroužili jsme také po okolí, přečetli pověsti o kostelíku na Kateřině, lípě ve Vlčicích, jelenu ve Starých Bukách, obrech z Hostinného, drakovi z Trutnova a během večera jsme vymysleli hru,

kterou si můžete při návštěvě knihovny vyzkoušet i vy. Tvoření si děti vyzkoušely i prostřednictvím klávesnice a snažily se převyprávět pověst o pelikánovi (ukázka níže).

Večera se zúčastnilo 13 dětí a tři rodiče, 11 dětí a dvě maminky také v knihovně přespaly. Některé děti si před usnutím stihly prohlédnout i několik knížek přímo z polic, byla mezi nimi např. Guinnessova kniha rekordů nebo horor Smrtící výstřely. Ráno opět nechyběl podpis na listinu krále Knihoslava I. a své

tajemství nám vydalo i pelikání vejce nalezené dětmi blízko pilníkovské kašny. Na přípravě akce se nemalou měrou podílela také Blanka Radiměřská a patří jí za tuto dobrovolnou pomoc díky.

Než se děti rozešly, padlo i několik nápadů, jaké knihy by se mohly objevit v příštím programu noci v knihovně. A tady jsou: o Amálce, o králích, obrech, vlčích, o čarodějích, dracích, hobitech, elfech. Nechme se překvapit.

JP

Pověsti O pelikánovi, jak je viděly děti, které přespaly v knihovně

1/

Jednoho dne se byl jeden kupec podívat na trhu, na kterém si koupil vejce. Po pár dnech se vylíhlo mládě, z něhož vyrostl větší bílý pták, který měl po lovu u vody nafouklý vak pod zobákem. Kupec ani lidé nevěděli, co je to zvíře zač.

Když opeřenec vyrostl a naučil se létat, odletěl zpět do krajin, odkud pocházelo i jeho vejce.

Když se pelikán vrátil domů do teplých krajin, povídal svým přátelům o tom, jak je na severu, že je tam teplo, a tak se ostatní rozhodli také se tam podívat.

Pan Jiří Haken vypráví o pověstech našeho města. Foto J. Pachlová

Otvírání pelikáního vejce. Foto J. Pachlová

2/

Ještě za německých časů, kdy lidé podnikali výpravy do lešů a skal, se i jeden cizokrajný pták rozhodl, že se někde se svými přáteli vypraví.

A tak se z jižní polokoule zvedlo pár bílých křídel a letěla na sever, kde tehdy bylo teplo jako tam, odkud pták pocházel.

Když se hejno usídlilo tady u nás mezi kopečky v Podkrkonoší, po nějakém čase nastaly problémy. Mladí, co se zrovna vylíhli, dostali hlad. A neboť u nás není žádné moře, tedy ani

mořské ryby, na které jsou tyto ptáci zvyklí, musela matka mláďát obětovat svou krev, aby je napojila. Zobákem si rozdrásala svou vlastní hruď, když v tu chvíli krajinou kolem hnízda šli místní lidé a viděli tu mateřskou lásku a sebeobětování u těch neznámých ptáků.

Tento pohled je uchvátil tak moc, že o tom vyprávěli všem ve vesničce. Proto nechali vytesat sošku, kterou můžeme vidět na naší kašně – pelikání matku jako symbol mateřské lásky.

ROZHOVOR SE STAROSTY

Toto je čtvrté a letos poslední číslo Pilníkovského zpravodaje, a protože na začátku října byly volby do městského zastupitelstva, došlo následně ke změnám ve vedení našeho města. Proto jsem si popovídal s odstupujícím i nově zvoleným starostou. Nejprve jsem se zeptal odstupujícího starosty Miroslava Klapky na jeho působení na radnici.

Do městského zastupitelstva jsi poprvé kandidoval v roce 2010. Mimochodem tento rok byl zatím posledním rokem, kdy v našem městě kandidátky sestávaly politické strany. Tehdy sice už jen jedna – Občanská demokratická strana – a ty jsi za ni tenkrát kandidoval na šestém místě a voliči tě křížkováním posunuli na druhou pozici, takže ses do zastupitelstva hned napoprvé dostal. Pamatuješ se ještě, s jakými představami a ideály jsi tam tenkrát šel?

Nejprve bych měl upřesnit, že to nebylo v roce 2010 poprvé, co jsem kandidoval. Jedno volební období jsem vykonával zastupitelskou funkci po sametové revoluci. Myslím, že to byly volby do zastupitelstev obcí v roce 1990 a tehdy starostoval pan Zdeněk Žerovnický. Moc si z tohoto období již nepamatuji. V období před volbami 2010 jsme byli společně s Karlem Skutilem častými účastníky veřejných zasedání zastupitelstva a mnohdy jsme se vyjadřovali k probíraným bodům jednání. Jednou jsme si řekli, že bychom neměli jenom připomínkovat a měli bychom také něco vytvořit. Nabídl jsem „ódeése“ svoji kandidaturu jako nezávislí kandidáti. O ideálech se mluvit nedá. Věděli jsme, že představy většinou ideálně nedopadají. Chtěli jsme se zapojit do dění v obci a mít větší přehled o hospodaření města. Žádné prosazování stranických úkolů. Musím říct, že se nás ani nikdo nesnažil úkolovat.

*

Tak ta první kandidatura mi unikla. Čím ses konkrétně ty jako člen zastupitelstva zabýval?

Měl jsem na starosti kontrolní výbor.

*

A byly ti takto získané zkušenosti potom v dalším volebním období ve funkci starosty něco platné?

Představa práce kontrolního výboru bývá v nově vzniklých zastupi-

telstvech vždy vášnivě probírána. Kontrolní výbor získává většinou ta kandidátka, která ve volbách nebyla úspěšná a má přání kontrolovat vše. Nejinak tomu bylo z počátku mého starostování. Nějakou dobu jsme studovali v zákonech a zjišťovali po ministerstvech a právních kancelářích, co kontrolnímu výboru náleží. Nakonec jsme našli shodu. Ona ta aktivita časem vyprchá a nakonec je to starosta, který vybízí k provedení kontrol a alespoň nějaké činnosti. Bylo to stejné za Hubáčka, Hakena i za mě. Kontrolní výbor by měl především kontrolovat plnění přijatých usnesení, dohlížet na zákonem stanovená pravidla ve vedení obce a na řešení případných požadavků a stížností občanů.

*

Takže vlastně jako člen zastupitelstva jsi o celé práci starosty moc představu neměl. Na další volby, v roce 2014, jsi již sestavil vlastní kandidátku – Vize 2014. Co tě k tomu vedlo?

Chtěl jsem vést město jinak, než ho vedl Jiří Haken. Chyběla mi dlouhodobá koncepce a vize v rozvoji města. Proto jsme také připravili a přijali Strategický plán rozvoje města na roky 2017 až 2027. Měl jsem pocit, že je potřeba na radnici udělat „generální úklid“. A nejen na radnici. Stejnou potřebu cítím i v oblasti veřejného prostoru. S veřejným prostorem se ne vždy pracovalo smysluplně. Vývoj veřejného prostoru města si zcela jistě zaslouží odborné architektonické zpracování. Po realizaci kanalizace nastane ten správný čas na změny. Projekty se ale musí zpracovávat mnohem dříve.

*

Jak moc se liší práce starosty a zastupitelů, o co všechno jsou zastupitelé „ochuzeni“?

To se nedá porovnávat. Zastupitel města je dobrovolná funkce. Na za-

čátku je to pro všechny stejné. Předpokládám, že každý z kandidujících má představu, co by chtěl pro obec vykonat a čemu by se chtěl věnovat. Zvolením starosty se ale celá realita mění. Starostování je najednou prioritou aktivního života, přebírá obrovskou odpovědnost, a to i za zastupitele. Jak aktivní je starosta, tak aktivní je zastupitelstvo. On je ten, který se je snaží vyburcovat k činnosti, který je zodpovědný za to, že zastupitelé získají potřebné podklady pro svoje rozhodování, že podklady jsou zpracovány odborně a hospodárně. Většinou se aktivita zastupitelů pozvolna rozmělnuje, ale u starosty by k tomu nemělo dojít. Pokud jsou o něco ochuzeni, tak o neklidný spánek, ztrátu soukromí a volné víkendy.

*

V čem spočívá běžná práce starosty?

Ve všem, co se týká občana, města a co s tím souvisí. Od psího exkrementu až po realizaci investic v řádu desítek milionů korun. Ve všem, co si dokážete představit. A můžete popustit uzdu své fantazii.

*

Co je asi nejhorší na práci starosty?

Nejsem schopen říci, co je nejhorší. Někdy se problém vyřeší zcela v pohodě a jindy je to zážitek, který by si nikdo nepřál zopakovat. Nepříjemná je byrokracie a různé výkaznictví, které vyžaduje stát a hlavně Český statistický úřad. To je snad nejhorší, když si vás vyberou jako statistickou jednotku. Na malé obci neexistuje aparát odborných úseků a základní orientaci musí splňovat každý starosta. Časem se zorientujete a není to nejhorší. Je to nepříjemné a unavující. Leč není proti tomu odvolání. Nestěžuji si. Je to úžasně pestré zaměstnání a zkušenost pro celý život.

*

Když se na to dnes podíváš zpětně, nelituješ, že jsi do toho (tehdy i teď) šel?

Určitě nelituji. Mám naše město rád a žije se mi tu dobře. A pokud se mi podařilo něčím přispět ke zkvalitnění života i ostatním občanům, tak to splnilo moje poslání. Je pravda, že většina projektů je zatím ve stádiu příprav. Čtyři roky jsou velmi krátká doba pro přípravu a realizaci stavebních projektů. Pokud něčeho lituji, tak že mě neminulo setkání s některými lidmi. Těch bylo naštěstí jen mizivé množství.

Kolik akcí je v současnosti rozpracovaných či vyprojektovaných? Které to jsou?

Chcete to opravdu vědět? Nechci čtenáře příliš unavovat. Seznámili jsme je s výčtem v našich volebních materiálech a myslím si, že neuplynula ještě dostatečně dlouhá doba, abych je zopakoval. A možná je to otázka na nového starostu.

Tak snad jen krátce pro ty, kteří to nečetli:

- úprava projektové dokumentace výstavby ČOV a kanalizace – realizace stavby,
- zpracování projektové dokumentace na revitalizaci městského úřadu – stavební povolení,
- zpracování projektové dokumentace na výstavbu polytechnické učebny,
- zpracování projektové dokumentace na výstavbu malého vodního díla Kolokovna – stavební povolení,
- zpracování projektové dokumentace na výměnu přívodního potrubí do vodárny – stavební povolení,
- vypracování stavební studie a projektové dokumentace k výstavbě nové

mateřské školy – podaná žádost o dotační příspěvek, rekonstrukce 2 bytových jednotek v č.p. 58 a podání dotační žádosti na refinancování,

- zpracování projektové dokumentace na rekonstrukci opěrné zdi náměstí – stavební povolení,
- zpracování projektové dokumentace na zastavění zóny Z28 rodinnými bytovými domy,
- zpracování projektu a získání dotačního příspěvku na realizaci protipovodňových opatření,
- podání žádosti o dotační příspěvek na pořízení automobilu pro JSDH,
- podání žádosti o dotační příspěvek na pořízení domácích kompostérů a velkoobjemových kontejnerů,
- zadání stavební studie na výstavbu bytových jednotek na místě bývalé školní jídelny.

*** Obě sdružení šla do voleb s vlastním programem, je těžké dohodnout se na společných cílech?**

Tady bych se trochu ohradil k existenci volebního programu sdružení nezávislých kandidátů „Občané spolu“. Z jejich volebního materiálu jsem se toho příliš konkrétního nedozvěděl. Píší, a to je pro mě důležité, že jejich volebním programem je dokončení rozpracovaných akcí. Budu rád, pokud se nám společně podaří připravené akce realizovat. Doufám, že nebude složité se na společných cílech dohodnout. Je pravda, že některé investiční záměry byly připravovány pouze ze záměrem čerpání dotačních pobídek a že bez nich je v brzké budoucnosti realizace nereálná.

Bude tedy vaše sdružení Vize 2018 spolupracovat s vedením města ve prospěch města Pilníkov?

Této otázce moc nerozumím. Vždyť přece zvolení zastupitelé ze sdružení Vize 2018 jsou ve vedení města. Myslel jsi, zda budeme spolupracovat se starostou a místostarostou? No samozřejmě. Pokud budou mít zastupitelé zvolení za sdružení Vize 2018 jiný názor, tak se pokusí přesvědčit ostatní zastupitele o správnosti svého názoru. Myslím si, že vyhledávání shody je také spolupráce. Předpokládám, že nám všem v zastupitelstvu jde především o dobro města. Nic jiného jsem za poslední čtyři roky také nezaznamenal.

V další části rozhovoru jsem položil několik otázek novému starostovi – Josefu Červenému.

Poprvé jste kandidoval v roce 2014 za sdružení nezávislých kandidátů Volba pro Pilníkov a postoupil jste na třetím místě. Co vás tehdy vedlo ke kandidatuře?

Vždy jsem si přál zasahovat do vedení obce, a když mě v roce 2014 oslovil pan Jiří Haken, bez váhání jsem nabídku přijal. Týden nato u mě zvonil pan Miroslav Klapka... Nyní lze těžko soudit, jak by mé rozhodnutí a poté další fungování v zastupitelstvu obce dopadlo, kdybych kandidoval na jeho kandidátku. Jsem velice rád, že nám občané dali v komunálních volbách tolik hlasů a důvěry. Post starosty města byl vždy můj sen a ten se mi splnil.

Čemu jste se v zastupitelstvu konkrétně věnoval?

Byl jsem tehdy zvolen předsedou kontrolního výboru.

Přibližně po jednom a půl roce, konkrétně 16. května 2016, jste ze zastupitelstva odstoupil. Co vás k tomu vedlo?

Rozhodnutí odstoupit se skládalo z několika střípků mozaiky. V zastupitelstvu byla pouze jednostranná volba. Při diskuzi se nenaslouchalo druhým názorům, podnětům a myšlenkám podívat se na věc také z jiného pohledu. Nesouhlasil jsem se spoustou rozhodnutí a zastupitelé nechtěli otevřenou cestou vyjednávat. Co se řeklo, tak to bylo a hotovo, jinudy vlak prostě nejel. O rozhodnutí odstoupit následně rozhodlo několik dalších faktorů, v žádném případě mi nevalil čas trávený na radnici nebo zdravotní problémy.

Na co se chcete dále zaměřit v tomto volebním období ve funkci starosty vy a celé vaše sdružení? Jaké máte priority? Ve volebním programu uvádíte v podstatě jen to, že chcete pokračovat v rozdělné práci předchozího zastupitelstva.

ANO, rozdělané práce po předchozím zastupitelstvu je opravdu hodně, hlavní prioritou je dokončit s chladnou hlavou kanalizaci a ČOV, což je dvouletý maraton. Dále chci do města přinést novou energii a uvolnění dlouhodobého napětí. Vše začíná tím, že se setkáte s občany, pozdravíte se a rádi se na sebe usmějete. Když je problém, snažte se ho vyřešit, když přijde pochvala, s pokorou poděkuji. Pokud dostanu úkol, musím jej splnit. Po dokončení ČOV nás čeká vrátit město do plnohodnotného stavu k příjemnému žití. Dalším závazkem je investice do školství a mládeže a nesmím samozřejmě zapomenout na důstojné a kvalitní žití pro seniory.

Město nyní stojí před budováním kanalizace, což je a ještě bude velice náročné jak organizačně, tak hlavně finančně. Proto je hlavní cíl asi jasný – dokončit rozdělanou práci, kterou započalo předchozí zastupitelstvo.

*
Kolik dalších projektů je ještě rozpracovaných? Které to jsou?

Rozpracováno je od starého zastupitelstva opravdu hodně. Záležet bude hlavně na financích a doufejme, že i na přidělených dotacích, bez kterých to opravdu nepůjde. Z těch nejdůležitějších projektů je to ČOV, výstavba nové MŠ, pokračování v renovaci bytového domu č.p. 58, renovace školy 1. i 2. stupně, renovace radnice, demolice bývalé školní jídelny a výstavba nových bytů, požární zbrojnice, sběrný dvůr, požární nádrž, školní dílny, nutná oprava U-rampy, dále jsou tu zničená boží muka, diskutujeme také o položení optické sítě... a další a další.

*
Obě sdružení šla do voleb s vlastním programem, je těžké dohodnout se na společných cílech?

Myslím, že fungující obec je pro nás všechny základem, proč tu práci chceme dělat. Jsou ale samozřejmě věci, o kterých nejsem přesvědčen, že jsou správnou volbou. Proto jsem založil sdružení nezávislých kandidátů „Občané spolu“, ve kterém má každý zastupitel možnost vyjádřit svůj návrh a myšlenku. Já jsem otevřený diskusi, a pokud dojdou k závěru, že je nápad zdravý a argumenty přesvědčivé, rád přiznám chybu a podřídím se většině.

*
Jak vůbec proběhlo převzetí / předání úřadu?

Předání nám trvalo dva dny, myslím, že tak, jak se dohodlo, korektně a bez emocí. Pan Klapka mi vše předal, nic mě ale neučil, s čímž jsem tedy i počítal.

*
Co teď aktuálně řešíte?

Převzetí radnice – administrativa je obsáhlá a naskočit do rozjetého vlaku není lehké, do toho rozběhnutá ČOV, podpis poměrně vysokého úvěru pro její financování, schválení autorského dozoru, vyjednávání s partnery a za-

chování kulturních i sociálních akcí mě nyní plně vytěžuje.

*
Jaké máte plány do blízké budoucnosti i do té vzdálenější?

Vyrazit mezi vás občany, navštívit podnikatele, lékaře obvodního i zubního, vedoucí spolků... Práce je hodně.

*
Jaké jsou vaše osobní priority v nové funkci? Co byste chtěl v Pilníkově zlepšit?

Hlavně komunikace s občany, naslouchání jejich potřebám, a i když to nepůjde jim vždy vyhovět, alespoň se pokusit věci řešit k oboustranné spokojenosti. Dále bych chtěl větší klid na práci zaměstnanců radnice a společnosti Lesy – voda, s.r.o. Samozřejmě stále je omílána ČOV, ta je pro mne i pro Pilníkovany mnohaletým strašákem a tohoto strašáka chci jednou provždy zahnat.

*
Jak se díváte na problematiku kanalizace a ČOV? Ale prosím jen stručně, stačí jedna optimistická věta, protože ČOV si zaslouží samostatný článek (bude v příštím čísle Pilníkovského zpravodaje).

Souhlasím, ČOV je opravdu na samostatný článek, optimistická věta by mohla znít: „Až to doděláme, všichni zjistíme, že jde o dobrou věc a dobré rozhodnutí.“

*
Když se nyní buduje kanalizace, nebudou tím trpět ostatní aktivity města?

Na kultuře, sportu a ani sociálních věcech nebudu nikdy šetřit, vždy si je prosadím, kvalitní kulturní vyžití ve městě zůstane zachováno. Na to finance na radnici vždy najdeme.

*
Ve kterých oblastech se chcete chovat jinak než vaši předchůdci? A kde naopak navázat na jejich práci?

Navázat musíme na rozdělanou práci, byla by velká škoda (a nejen finanční) rozdělané projekty pohřbít. To, co chci změnit, je, jak jsem již uvedl, naslouchání lidem, jít mezi ně, diskutovat, povídat si s nimi a těžit z myšlenek a názorů občanů.

Již několik týdnů „fungujete“ jako starosta – jak se zatím daří?

Nyní jsem na radnici 10 – 12 hodin denně a stále se seznamuji s jejím chodem, je toho na začátek opravdu hodně. Pomáhají mi v tom, a musím je za to pochválit, Ing. Tomáš Voborník a paní Miluše Čubičová. Bez nich bych byl ztracený. Musím ale přiznat, že den ode dne je to lepší.

*
A na závěr bych se ještě zeptal, jak si představujete budoucnost Pilníkovského zpravodaje? Bude nějaká?

Někteří redaktoři již nechtějí dál pracovat, jiní zase ano. S obrovskou pokorou uznávám lidi, co chtějí pro naše město něco dělat. Takže ANO, noviny pojedou dále. Mám už několik myšlenek – časopis zestručnit a věnovat se pouze příspěvkům z našeho města a také ho zlevnit.

*
A ještě poslední otázku – jak se vám spolupracuje s ostatními zastupiteli?

Jsem člověk otevřený a komunikativní, to samé chci od zastupitelů, nechávám je říci jejich názor, myslím tedy, že spolupráce je zatím na velice dobré úrovni.

Kdo je Josef Červený?

Narodil se v listopadu 1974 v Trutnově, kde také vyrůstal a navštěvoval ZŠ Komenského, sportovní třídu, zaměřenou na střelbu a běh na lyžích. Tam také ve starších žácích získal ocenění přeborník okresu ve střelbě z malorážky a vzduchové pušky a tentýž rok (1986) navíc 6. místo v té době nepopulárním biatlonu.

Do Pilníkova se přistěhoval v roce 2004. Je ženatý, má dvě děti – Elišku a Pepu. Po ZŠ absolvoval SOU obchodní.

25 let pracoval v obchodě, prodával kávu, čaj, čokoládu, později automobily.

Býval členem TJ Spartak Pilníkov, předsedou Rady školy a SRPDŠ při ZŠ Pilníkov.

Mezi jeho záliby patří rodina, sport, příroda a pejsek berňáček Bessie.

Jeho oblíbený citát je: „Nejsi sám, nikdy nejsi sám, vždy jsou tu lidé, kteří mají stejný cíl.“

Děkuji vám oběma za rozhovor a doufám, že všichni zastupitelé najdete společnou řeč nejen mezi sebou, ale i s občany města Pilníkova.

JB

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Blahopřejeme k významnému životnímu jubileu

Jiřina Sobolíková

Vlastislav Jirásko

Danuše Lenhartová

František Podroužek

Marie Bodová

Miluška Honcová

Marie Stavrovská

Věra Šolcová

Marie Škvrnová

Helena Pecinová

Josef Joudal

Vlasta Škodová

Narodila se

Tereza Mihálková

Opustil nás

Bohuslav Šafář

KULTURNÍ VÝBOR

Vážení spoluobčané města Pilníkova, velice rád bych vás seznámil s kulturními akcemi pro rok 2019.

V oblasti kultury se pohybují již tři roky jako člen kulturního výboru, nyní jako předseda budu i nadále pokračovat v tradičních činnostech. Mojí první akcí byla první adventní neděle, tj. 2. 12. 2018, mikulášská besídka plná čertovin, na kterou navázalo slavnostní rozsvícení vánočního stromu na náměstí. Za hojnou účast vám tímto moc děkuji.

Plánované kulturní akce pro rok 2019 jsou v časovém sledu masopust, městský ples, dětský karneval, velikonoční jarmark, pálení čarodějnic, pouť a dětský den, městské slavnosti, Halloween. V zimě nás opět navštíví Mikuláš se svojí družinou. Tradiční „blešáky“ plánuji na jaře a na podzim.

Termíny budou vždy včas zveřejněny. Byl bych rád, kdyby všechny zmíněné akce byly soustředěny na víkendy.

Pokud budete mít nějaké nápady nebo dotazy, všechny rád vyslyším. (Kontakt na mě má starosta města pan Josef Červený.) Těším se, až se všichni uvidíme na společných akcích.

Přeji vám všem klidné prožití vánočních svátků a hodně štěstí a zdraví v novém roce.

Petr Pěchoč,
předseda kulturního výboru

VÁNOČNÍ STROM 2018

V úterý 26. 11. 2018 pracovníci společnosti Lesy-voda, s.r.o. vztyčili na Náměstí vánoční strom.

Strom smrk pichlavý – stříbrný pochází od domu pana F. Heráka, který požádal o jeho odstranění pro poškození kořenu.

U domu Dušan Hanuš uvázal strom na jeřábové rameno, Jan Šída jej odřízl od pařezu a zkrátil o holou část kmene.

Následně jej jeřáb firmy MEPO naložil na traktorový vlek, zapůjčený od Ing. Karla Skutila. Po naložení jsme strom upevnili na vlek a svázali větve, aby nedošlo k jejich poškození. Potom jsme jej za traktorem, řízeným Janem Andělem, dopravili přes Hradčín na Náměstí.

Zde Dušan Hanuš ořezal spodní část kmene v délce 160 cm na válec o průměru 30 cm a strom nám krásně zapadl do stojanu. U všech prací asistoval Jaromír Krejčík.

Ve středu 27. 11. 2018 Dušan Hanuš s Jaromírem Krejčíkem strom ozdobili z vysokozdvizné plošiny od firmy DZ-servis.

Děkujeme panu Herákovvi za poskytnutí stromu a panu Skutilovi za zapůjčení vleku.

Jan Šída, jednatel Lesy-voda, s.r.o.

HOJ, TY ŠTĚDRÝ VEČERE, TY TAJEMNÝ SVÁTKU...

Již tu opět máme Vánoce, vše je doma naklizené, bytem voní cukroví, v obýváku stojí stromček. Ještě sice nesvítil, ale určitě bude krásný. Napadlo vás někdy, jak to bylo o Vánocích dříve?

Jistě jste si všimli, jak se mění přístup k samotným Vánocům. Když něco potřebujeme, obvykle si to koupíme v době, kdy to potřebujeme, nebo když zjistíme, že něco chceme, nečekáme s tím až na Vánoce. Před Vánoci se na nás ale stejně odevšad hrne reklama a doporučuje koupit kdeco. Je zajímavé, že tohoto „moderního“ fenoménu Vánoc si všiml již za první republiky spisovatel a novinář Karel Čapek, který se ve svém fejetonu „Kolem Vánoc“ pozastavil nad tím, jak se duch vánoční změnil, jak se zkomercializoval: „Už jsme si na to celkem zvykli, že ‚hoj, ten Štědrý večer, tajuplný svátek‘ je důkladně zmerkantilizován a znamená spíš důležitou položku hospodářskou než cokoli jiného; ale někdy se člověk přece jenom podiví, když shledá, jak se starodávňý Ježíšek zmodernizoval a nabyl obchodní podnikavosti...“ Copak by asi Karel Čapek napsal dnes? Jak by se mu asi zamlouvala současná předvánoční nákupní horečka a chrlení reklam v podstatě úplně všude? Musíme si ale přiznat, že i další svátky se stávají spíš komerční záležitostí a jsou „svátky peněz“, někdy však s příjemnou možností být o den navíc doma.

O Vánocích v dobách minulých mi vyprávěla bývalá kronikářka ze sousední obce Chotěvice paní Evženie Langerová. Paní Langerová začala vést kroniku v 60. letech a vedla ji až do roku 2008. Přitom ji rekonstruovala zpětně až ke konci války. Na základě jejího vyprávění vznikl tento článek.

Takže paní Evženie vypráví...

Začneme nejprve s Vánoci v období druhé světové války. Doba to byla složitá. Potraviny na příděl, v obchodech jen to nejnnutnější. Občas se sice něco sehnalo načerno. Avšak toho strachu, kdyby to tak zjistili Němci!

Vyrůstala jsem na malé vsi v poměrně chudém kraji na Českomoravské vrchovině. Samozřejmě i my, stejně jako

dnešní děti, jsme se na Vánoce velmi těšili. Nejvíce na Štědrý den. Avšak po pořádku:

Na konci války jsem byla ještě dítě, a tak jsme také dobu předvánoční prožívali. Dospělí měli v té době úplně jiné starosti, ale i tak se Vánoce dodržovaly a byly takovým ostrůvkem klidu ve válečné zóně. Dospělí se snažili udělat je krásné alespoň pro nás, pro děti.

Doba předvánoční

Na Vánoce bylo nutné se nejprve pořádně připravit. Skládali jsme a lepili papírové řetězy, do tenkých papírů jsme balili certle. To se dělalo tak, že se vzal tvrdý podlouhlý bonbón, kterému se říkalo certle, zabalil se do papíru a ten se nad certlí i pod certlí zakroutil, aby bonbón nevypadl. Oba konce papíru se ozdobily rozstříháním na tenké proužky. Nakonec jsme na jednu stranu přivázali nit na zavěšení na stromek. Podle pojmenování zabaleného bonbónu se celá vánoční ozdoba také nazývala certle. Certle najdete i dnes v některých současných vánočních čokoládových kolekcích, ale obvykle je v nich zabalen čokoládový bonbón plněný fondánem.

S maminkou jsme také pekli perníčky. Na upečené perníčky se lepily barevné obrázky, které se tehdy běžně prodávaly. V horní části perníčků se vypichoval malý otvor, jím se protáhla nit na zavěšení na stromek.

Když už bylo napečeno nebo když jsme nemuseli pomáhat doma, vystřihovali jsme papírový betlém. Betlém jsme mívali předtištěný na papíře, který jsme nejprve museli podlepit tužším papírem, aby hezky držel a vystřižené figurky se neohýbaly. Také k němu bývala taková dřevěná deska jako stojánek. Každá figurka, stromek či domeček měly dole připojen rovnoramenný trojúhelník, ten se zasunul do zářezu v dřevěné desce a všechny součásti betléma pak krásně stály. Když byly všechny figurky, domky i stromy umístěny na desce, vše se posypalo ještě dřevěnými pilinami, aby se deska zakryla.

Ještě se pamatuji, že v naší vsi žil rezbář – amatér, ale byl velmi šikovný. Vyřezal velmi pěkný betlém a byl tak hodný, že nás děti pouštěl k sobě do bytu, abychom si betlém pěkně zblízka prohlédly.

Na vánočním stole také nesměla chybět vánočka. Bez vánočky by to nebyly ty pravé vánoční svátky! V té době však nebylo snadné sehnat na vánočku bílou mouku. Pro tu náš otec, ale i ostatní otcové chodili v noci do sousední vsi do mlýna. Mlynář už s těmito kupujícími počítal, a tak pro ně měl mouku připravenou. Ale toho strachu, než se otec vrátil. Kdyby ho chytla německá hlídka, skončila by nejen naše rodina, ale i mlynářova někde v neznámu...

A pak přišel Štědrý den...

Otec strojil stromek. My děti jsme se trochu nasnídaly, přes den jsme pak držely půst, protože jinak bychom neviděly zlatá prasátka. Když se později odpoledne snesla tma, vzal otec hliněný hrnec na výrobu švestkových povidel. Hrnec měl po dně i po stěnách menší kulaté otvory. Otec držel jednou rukou hrnec dnem vzhůru, druhou rukou držel pod hrncem rozsvícenou svíčku. To byla krása! Po celé místnosti tančila zlatá prasátka, zlaté hvězdičky!

Ale abych nezapomněla na pověry. Než nastal večer, hlídali jsme pozorně okna okolních domů, abychom náhodou nebyli první, kde se rozsvítí světlo. To by určitě v rodině někdo do roka zemřel. A ještě na Štědrý den nesmělo viset vyprané prádlo, to by do roka shořel dům. Zdá se, že tyto pověry vedly k šetrnosti a pořádku. U nás na vsi je tehdy dodržovali ve všech barácích.

Po tančících prasátkách se rozsvítil stromek, zazpívali jsme některou z koled a pak jsme zasedli k večeři. V rodinách věřících se před večeří ještě modlilo. Ryba většinou nebyla. Hlavním jídlem býval houbový kroupový kuba s kyselým zelím. Po večeři maminka nakrájela vánočku a pili jsme k ní čaj, většinou šípkový. Na stole samozřejmě nechyběla jablíčka a křížaly ze sušených jablek, hrušek nebo švestek. I pár vlašských ořechů bývalo mezi jablky. Na závěr večeře se rozkrojilo jablko. Všem se nám vždy ulevilo, když se objevila hvězdička – budeme žít!

Potom zazvonil zvonek, ten měl na starost otec a my děti jsme se rozeběhly ke stromku. Rozdali jsme si dárky. Většinou jimi bylo nutné oblečení, ale my děti jsme z něho měly stejně velkou radost, jako kdybychom dostaly zlatý poklad! Ale i nějaká drobná hračka se obvykle našla.

Občas se také poštěstilo a pod stromčkem jsme našli i štucl, teplé palčáky uvnitř s teplou kožešinou nebo i kozačky. To ale jen tehdy, když bylo dostatek kůží. Tenkrát se totiž vydělá-

valy po domácku kůže králíčí, kůzlečí a kozí. Z těch se potom šily rukávníky, my jsme oněm rukávníkům říkali štucl. Šikovní ševci šili z kůží zbavených srsti i kozačky.

O jedenácté hodině večerní jsme chodili s matkou do kostela na půlnoční mši. Otec do kostela nechodil, zůstával doma s nejmladší ratolestí. Kostel byl plný, přicházeli sem lidé i ze sousedních vsí, kde kostel nebyl. Samozřejmě přicházeli pěšky. Já si z půlnoční mše dodnes pamatuji skupinu žen, která za doprovodu varhan zpívala vánoční písně. Moc se mi to líbilo.

Hod boží vánoční

Na Boží hod vánoční, tedy 25. prosince, se po obědě chodilo na návštěvy k příbuzným. A tam jsme si povídali a vyprávěly se různé příběhy. Ráda jsem poslouchala vyprávění o lesních strašidlech a světélkách, o zemřelých, kteří se zjevovali... Vždy jsem měla ráda strašidelná vyprávění. Další den, na Štěpána, se v návštěvách pokračovalo.

O koledách

A ještě ke koledám. Nepamatuji se, že by chodili koledníci před Vánoci nebo o Vánocích. Chodívali až na Štěpána. Většinou jen chlapi a zpívali tu známou koledu, jak nešťastný koledník upadl na ledu:

*Koleda, koleda, Štěpáne,
co to neseš ve džbáně?
Nesu, nesu koledu,
upad' jsem s ní na ledu.
Psi se na mě sběhli,
koledu mi snědli.*

*Já jsem malý koledníček,
přišel jsem k vám pro pětníček,
pětníček mi dejte,
nic se mi nesmějte,
však já jsem se najedl,
suché řepy neberu.*

*Co mně dáte, to vezmu,
třeba trochu kaše,
vždyť je všechna vaše,
třeba starou krávu,
vezmu ji na kávu,
třeba zlatý tele,
vezmu do kabele.*

*Třeba malý rohlíček,
mám tu na něj pytlíček,
a to, že mi nic nedáte,
hlavně si mě nahněváte,
otluču vám všechny hrnce,
co v polici máte.*

Vánoce byly a jsou vždy krásné a plné očekávání, rodiny se sejdou a popovídají si. I když dnes, v internetové době, se mění. Lidé komunikují přes sociální sítě, věci si kupují, když je potřebují, a nečekají s nimi až pod stromeček. Tím Vánoce trochu pozbývají na původním významu. Ale pokud se dodržují alespoň některé staré zvyky (rozkrojení jablíčka, lití olova, lodičky z ořechových skořápek se svíčkou a další), duch Vánoc úplně nezmezí. Jen je škoda, že si lidé spolu čím dál tím méně povídají.

Na námět vyprávění pamětnice Evženie Langerové napsal Jaroslav Blažek

Zanechte památku na sebe budoucím generacím.

Pokud by si se mnou chtěl někdo popovídat o Vánocích nebo i jiných zájmovostech ze svého života, dejte mi prosím vědět, rád se s vámi domluví a rozhovor bude zaznamenán v městské kronice, případně ve Zpravodaji – jak budete chtít.

POSEZENÍ SE SENIORY

Na nedělní odpoledne 18. listopadu 2018 připravil sociální výbor tradiční posezení s pilníkovskými seniory. O toto setkání býval v minulých letech mezi seniory velký zájem a nejenak tomu bylo i letos.

Ačkoli posezení začínalo v 15 hodin, první senioři dorazili na sál restaurace Slunce již krátce po čtrnácté hodině. Na úvod setkání nejprve všechny přítomné krátce přivítala předsedkyně sociálního výboru Hana Blažková a na ni navázal starosta města Pilníkov Josef Červený.

Po přivítání Barbora Tesařová zastepovala na melodii z filmu Piráti z Karibiku.

Po ní následovala Karolína Pechanová, která zahrála na saxofon. Jako poslední předvedla koledu Dej bůh štěstí tomuto domu, a protože na každém stole byla k dispozici slova této koledy, doprovodili její hru někteří senioři zpěvem. Ale vrcholem odpoledne bylo očekávané vystoupení Spolku panstva na tvrzi Žiželeves, jehož členové nastoupili letos v barokních šatech, a protože jich přijelo čtrnáct, bylo se opravdu na co dí-

vat. Během další části odpoledne si senioři mohli jen tak posedět a popovídat s přáteli nebo si i zatancovat. K poslechu a k tanci hrál osvědčený Vladimír Prokop. Setkání rychle uteklo, všem účastníkům se opět velmi líbilo a již se těší na příští. Je zajímavé, že ačkoli Spolek panstva na tvrzi Žiželeves zde vystupoval již potřetí, řada seniorů se při odchodu ptala, zda přijedou i příští rok, že se jim moc líbili. JB

PILNÍKOVSKÉ HŘIŠTĚ VE VÍRU DĚNÍ

Ohlédnutí za fungováním největšího pilníkovského spolku – TJ Spartak Pilníkov, z. s., v roce 2018 začnu u našeho sloučeného mládežnického fotbalového týmu starších žáků – Pilníkov / Staré Buky. Ten po uplynutí půlky sezóny 2018/2019 skončil průběžně na 1. místě s 65 body se skóre 131:5. Zde chci pochválit za dobře odváděnou práci nejen hráče, ale i trenéra Pavla Strassera.

Další sloučené družstvo (starší přípravka), hrající tentokrát pod „hlavičkou“ Starých Buků – Staré Buky / Pilníkov, skončilo průběžně na 9. místě se skóre 73:86. I tady bych chtěl poděkovat hráčům i trenérům p. Procházkoví a p. Kolínovi za vynaložené úsilí, energii a čas.

Konečně družstvo mužů TJ Spartak Pilníkov, hrající III. třídu, se umístilo průběžně na pěkném 2. místě s 26 body, kdy se prozatím naplno neprojevil kvality letních posil z okolních klubů. Věřím, že forma nových i stávajících hráčů dále poroste i v následující části sezóny, na které se budou podílet i nadále naši trenéři p. Skořepa

a p. Strasser. Těm musím také touto cestou poděkovat za působení u družstva.

Z dalšího dění kolem Spartaku bych zmínil rekonstrukci nových kabin, kde byla vyměněna střecha, a objekt byl vyspraven a vymalován. Dále proběhla směna pozemků s městem Pilníkov (tréninkové hřiště za „příjezdovou cestu“).

Naši šipkaři, kterým za spolupráci také děkuji, rozšířili objekt „hospůdky“ o větší prostor pro své působení. Pro děti byly zakoupeny duralové branky, které jim a trenérům usnadňují činnost při zápasech a trénincích.

Tímto patří i poděkování městu Pilníkov, které poskytuje Spartaku nemalé finanční prostředky, bez nichž bychom se jen těžko obešli.

I v roce 2019 plánujeme další činnosti na majetku Spartaku – opravu hlavní budovy kabin nebo rekonstrukci dětských kabin.

Jako každý rok chystáme zajímavé kulturní akce. V únoru (22. 2.) se můžeme těšit na ples Spartaku, tentokrát na téma 1. republika, v březnu opět absolvujeme s dětmi soustředění na Benecku, v létě budou probíhat mezinárodní fotbalové turnaje, opět se uskuteční tenisový a nohejbalový turnaj a loučení s prázdninami.

Místní hudební nadšenci chystají v létě na hřišti opět Rocková hřiště, dále Písničkáře, Pilníkofest a jednu novou hudební akci.

Všem, kdo nějakým způsobem přispívají ke sportovnímu a kulturnímu dění na našem hřišti, moc děkuji.

Za všechny členy TJ
Petr Mihálka,
předseda TJ Spartak Pilníkov, z. s.

STŘÍPKY ZE ŠKOLNÍCH LAVIC

Žáci pilníkovské „základky“ navštívili divadelní představení v Hradci Králové a v Uffu v Trutnově, reprezentovali velmi úspěšně školu na turnajích ve florbalu a v kopané.

K obohacení vědomostí zavítali do firmy na výrobu vánočních ozdob, seznámili se s prací policie v Trutnově, devátáci obešli největší památku v Praze a v Hradci Králové na střední škole poznávali prakticky učební a studijní obory. V rámci volnočasových aktivit žáci navštěvují kroužky keramiky, anglického jazyka, florbal I, II, kroužek Pojď si hrát a od druhého pololetí klub deskových her a čtenářský klub. K rozvoji prevence sociálních jevů absolvovali žáci 4. – 9. třídy výukové bloky na téma partnerské vztahy, drogy, správné soužití, dodržování pravidel chování. Žáci deváté třídy se připravují na výběr povolání. Zdarma mohou navštěvovat přípravu na přijímací řízení z českého jazyka a matematiky. Škola pokračuje v pilotování projektu „Podnikavá škola“, kde se žáci učí být aktivními v nápadech, názorech, ve vztazích, v pracovitosti, v dovednostech, ve spolupráci a seznamují se s procesem podnikání.

Žáci se svými pedagogy připravili již devátý ročník vánočních trhů.

V kalendářním roce 2019 připravujeme rekonstrukce podlah a vymalování prostor na prvním a podle možností i na druhém stupni ZŠ, nákup vchodových dveří se zabezpečením na prvním stupni ZŠ a obnovu části počítačové techniky. Všechny kroky diskutujeme se zřizovatelem školy. S novým panem starostou J. Červeným se shodneme na názoru, že škola a rozvoj mladé generace jsou důležitou součástí života Pilníkova. Zřizovateli školy velmi děkují za spolupráci.

Děkuji za odvedenou svědomitou práci všem zaměstnancům ZŠ a MŠ Pilníkov a přeji jim pevné zdraví a životní elán do dalšího roku.

Mgr. I. Skořepová,
ředitelka školy

JEŽÍŠKOVA POŠTA

Vznikla nová pilníkovská tradice, kterou bychom chtěli přinášet s rozsvícením vánočního stromu každoročně. Děti mohou napsat Ježíškovi svá přání.

TIP NA DÁREK, A TO NEJEN VÁNOČNÍ

*aneb třeba ještě
není pozdě*

Pokud někdo z vašich drahých patří k té skupině lidí, která už nechce oprašovat nově nabyté předměty a už opravdu kromě toho zdraví nic ke štěstí nepotřebuje, a vy byste je přeci jen chtěli potěšit, zkuste je zahřát pocitem, že vaše peníze padly na úrodnou zem.

Můžete jim totiž koupit kousek pralesa, který ovlivňuje život na celé planetě a potřebujeme ho všichni tam, kde je, v tropech. Svým drahým potom můžete předat dárkový poukaz, který jim bude připomínat nejen vás.

Třeba vám při rozhodování pomůže pár zásadních vět z úvodních stránek projektu. „... Tropický deštný prales je největší suchozemskou přírodní ‚továrnou‘ na kyslík. Tvoří se v něm voda a světová oblačnost, která je tolik důležitá pro udržení stabilních klimatických podmínek (na celé planetě) ...“ Pokračování najdete na stránkách projektu Green Life (do něhož je zapojený např. Milan Jeglík, který vystudoval Střední lesnickou školu v Trutnově a s nímž se můžete setkat při různých besedách).

JP

Více o projektu Green Life se dozvíte na: www.pralesdetem.cz

Více o projektu Blue Life na této adrese: www.oceandetem.cz

PILNÍKOVSKÉ POVĚSTI

Pověst je literární epický útvar související s lidovou slovesností. Pověst může být dvojího druhu, a to prozaická nebo poetická. Pověst vznikala vždy na základě pravdivé události, čímž se liší od pohádky. Protože se však šíří ústně mezi lidmi po mnoho generací, postupně ztrácí na objektivitě. Každý vypravěč si k jejímu obsahu totiž něco přidá, udělá ji zajímavější. Pověst je vždy spjata s určitou dobou i místní lokalitou.

Pověst o Billingerovi

Zřejmě je to nejstarší pověst, která se dokonce zčásti zakládá na historicky doložené pravdě. Pochází již z dob příchodu německých kolonistů na české území.

Historický název Bilungisdorf či Billingsdorf, později Pilungi villa, Pilnikau připomíná starý šlechtický rod Billingerů, jehož zakladatel byl mocný vojevůdce a přítel císaře Otty I. Velikého (912–973). V germánském bájesloví je jméno Billung (Billinger) známé jako jméno trpaslíka a lupiče. Jiná nordická pověst praví, že Wotan, germánský bůh, jenž rád vyhledával nemanželská milostná dobrodružství, se jednou choval dotěrně ke krásné dceři Billingra, která si pak z boha tropila žertíky.

Je tedy možné, že do našich končin zavedl německé osadníky některý příslušník rodu Billingerů a po něm si zvolili název osady.

Hüttlova pověst o Janu Opilnickém

Koncem 16. století uvádí Simon Hüttel ve své trutnovské kronice ke každé vsi v okolí Trutnova pověst o jejím vzniku.

Zmiňuje se také o Pilníkovu:

Založení města spadá do 11. století. Předtím byla celá oblast pokryta hustým lesem. Kolem r. 1008 měl přijít do této zcela neobydlené krajiny jistý Hans Opilnický. Ten měl položit základy tohoto místa a nazvat ho na svou počest podle svého jména Pilníkov. Sám se poté nazýval „Pan Johann Opilnický z Pilníkova“. Po smrti měl svůj majetek převést Eliáš Witanowskému, který se prý rok předtím usadil v dnešních Vlčicích.

Jiří Haken,
soukromý kronikář

Pověst o pelikánovi

Je to zřejmě nejmladší pověst, neboť byla s největší pravděpodobností inspirována stavbou kamenné kašny se sochou ptáka pelikána, pocházející z poloviny 19. století.

Krátce se o ní zmiňuje nejprve Josef Demuth ve vlastivědné publikaci Trautenauer Bezirkskunde z r. 1901, o něco méně skoupý je již pan učitel Wilhelm Pettera:

„Hustě rostly v naší vlasti v dávných dobách lesy. Kamkoli jsi pohlédl, samá divočina. Ve zředlých těchto časech zabloudil do našeho kraje zvláštní to pták, jehož jméno bylo pelikán, a ač vlast jeho daleko na jihu ležela, on přeci se v hloubi zdejšího pralesa usídlil a propůjčil jméno své osadě zde záhy vzniklé, kterážto se ponejprv Pelingau a poté Pilnikau nazývati počala.“

Tuto pověst připomíná kamenná kašna na jižním svahu kostelního návrší. Vytesaná podoba pelikána představuje obětavost mateřské lásky, neboť pověst o něm vypráví, že si v období nouze rozdrásal hrud, aby mohl vlastní krví utiřit žízeň svých mláďat.

Pilníkovský zpravodaj vydává město Pilníkov jako čtvrtletník v nákladu 450 ks výtisků a je zapsán do evidence Ministerstva kultury dne 16. 7. 2015 pod evidenčním číslem MK ČR E22191.

Redakce: Šéfredaktor: Mgr. Jana Pachlová (JP) / redaktoři: Jaroslav Blažek (JB), dopisovatelé / korektury: Mgr. Světluše Pospíšilová / foto: Jaroslav Blažek, dopisovatelé / grafické zpracování a zlom: Bc. Veronika Boumová / tisk: Tiskárna PRATR, a.s. Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.

Vaše příspěvky adresujte na vydavatele MěÚ Pilníkov, Náměstí 36, 542 42 Pilníkov, nebo e-mail: redakce@pilnikov.cz, telefon: 499 898 922. Kontaktní informace: www.pilnikov.cz.

Vstupem na akce města Pilníkova souhlasíte s pořizováním fotografií i audiovizuálních záznamů vás i vašich dětí, které mohou být následně použity na internetových stránkách, sociálních sítích, v kronice města a Pilníkovském zpravodaji.